

Obsah

FALOŠNÉ HISTORICKÉ POVEDOMIE

PANGERMÁNSKY MODEL EURÓPSKYCH DEJÍN

ANTROPOGENÉZA – človek

ETNOGENÉZA EURÓPANOV A SLOVANOV

NAJSTARŠIE DEJINY SLOVANOV

SPORY O DÁVNOVEKÚ EURÓPU A SLOVANOV

PRVÉ PROTOCIVILIZÁCIE A CIVILIZÁCIE SLOVANOV

VÉDSKA A SLOVANSKÁ MYTOLÓGIA

OD STAROEURÓPSKYCH CIVILIZÁCIÍ K NOVEJ EURÓPE

PÔVOD NÁZVU SLOVANI-SLOVENI

SONDA DO OSÍDLENIA NA PRELOME LETOPOČTOV

PRVÉ RÍŠE NAŠICH PREDKOV

SAMOVA A VEĽKOMORAVSKÁ RÍŠA – A GERMÁNI

MINULOSŤ – SÚČASNOSŤ

DOBA NENÁVISTI A ZLOBY

SÚČASNÉ BÁDATEĽSKÉ A TEORETICKÉ SMEROVANIE

Nová Európa – nový svetový poriadok a Slovania

Ú V O D

Publikácia ODKLÍNANIE HISTÓRIE – a pravdy o vzťahoch Západu k Slovanom vznikla na podnet čitateľov Dávnovekej Európy (2011, 2016) a Zamlčaných dejín (2014, 2015, 2016), ktorí navrhovali z týchto dvoch rozsiahlych publikácií urobiť jednu skrátenú verziu populárnejšou formou pre širší okruh čitateľov, pretože nie každý so záujmom o našu minulosť je pripravený čítať rozsiahle odborné, pomerne náročné publikácie a ani nemá možnosť tomu venovať toľko času, aby prenikol do hĺbky problémov. Skrátená verzia o našom pôvode a našich najstarších dejinách je svojím charakterom medzi odbornou a populárnou formou oveľa prístupnejšia širšej čitateľskej verejnosti aj bez potrebného vzdelania. Forma, akú som zvolil nijako nezaťažuje a nekomplikuje čitateľovi text a odkazy na pramene môže celkom ignorovať. Komu budú chýbať argumenty a poznatky pre niektoré myšlienky, odporúčam vrátiť sa k vyššie uvedeným rozsiahlym publikáciám s podrobnými analýzami a odkazmi na pramene, z ktorých vychádzajú pohľady na náš pôvod, na naše začiatky a európske dejiny vôbec.

V európskych dejinách v posledných dvoch tisícročiach dominovali expanzia, výboje a parazitizmus na bohatstve porazených a ovládaných. Pohľad na európske dejiny zodpovedal záujmom západných mocností prispôsobovaním ich expanzívno-agresívnej politike, bez ohľadu na to, aká bola a je skutočnosť. Všeobecné európske dejiny sa z tohto hľadiska stali významným ideologickým nástrojom propagandy pri manipulácii s vedomím Európanov a pri šírení názorov o germánskej a vôbec západoeurópskej nadradenosti a výnimočnosti (barbarov!). Interpretácia a pohľad na konkrétne historické udalosti sa preto menili a menia s každou zmenou politického systému aj vládnej garnitúry. Mocensko-politické záujmy a interpretácia historických udalostí európskych dejín, ktorá z nich vychádzala, nedávajú objektívny pohľad na európske dejiny.

Publikácia Odklínanie histórie... popri skrátenej reinterpretácii poznatkov z publikácií Dávnoveká Európa (2011 a 2016) a Zamlčané dejiny (2014, 2015, a 2016) prináša zovšeobecňovanie poznatkov v uvedených publikáciách. Predstavuje úsilie o odklínanie pravdy o európskych a slovanských (aj o našich slovenských) dejinách, súčasne s odklínaním pravdy o vzťahoch Západu k Slovanom za posledné dve tisícročia. Západom rozumíme germánske-nordické, germán-sko-románske a anglosaské národy vrátane USA (s finančno-bankovou mafiou v pozadí). Pretože nezáleží na tom, z koľkých a akých národností tá-ktorá spoločnosť pozostáva, ale akým princípom sa riadi – a tým je u nich: expanzia, výboje a parazitovanie na bohatstve porazených a ovládaných.

Práca rozkrýva aj skutočnosti, ktoré zostávali autorovi skryté a neodhalené v predchádzajúcich publikáciách a prehľbuje pohľad do našej minulosti prenikaním nielen do zmanipulovaných, ale aj skrytých a utajovaných dobových pomerov. Čitateľ v tejto skrátenej práci nájde oveľa hlbšie prenikanie do etnického rozloženia osídlenia strednej Európy medzi Rýnom a Vislou či Karpatami a toho, čo sa skutočne v tomto priestore dialo v období okolo prelomu letopočtov i neskôr. Sú to prieniky do minulosti, ktoré nezačínajú len v publikáciách Dávnoveká Európa a Zamlčané dejiny, aj keď predovšetkým v nich. Ide o posun v poznaní základných problémov, pohľadov a myšlienok prezentovaných aj v predchádzajúcich publikáciách. Reprezentuje ich predovšetkým

11. kapitola, ktorá ukazuje na naliehavú potrebu poopraviť pohľad na etnický pôvod nadkmeňového spoločenstva Suevov-Svévov-Svavov s celým radom kmeňov, ktoré patria do tohto spoločenstva. Je mi ľúto, že som sa k týmto poznatkom neprepracoval už pri analýzach v publikácii Zamlčané dejiny. Ale taká je tvorivá práca a veda, najmä v spoločenskovednej oblasti, v ktorej sa človek len postupne dopracúva k tajomstvám a pravde, ktoré boli zmanipulované a kontaminované mocenskými záujmami.

Poznanie nemá večné či univerzálne pravdy, každý môže mať „svoju“ pravdu, ktorá však vôbec nemusí zodpovedať skutočnosti. Veda – to je neustále hľadanie pravdy, ktoré umožňuje stále viac sa približovať k poznaniu, ktoré viac či menej zodpovedá skutočnosti. Pre mnohých budú nové sondy do najstarších začiatkov ľudských, európskych i našich dejín, ale aj súčasných tendencií, ktorým sa v práci venuje pozornosť (15. a 16. kapitola) zaiste prekvapením. Od-krývajú hĺbku zmanipulovania dejín Európy, Slovanov, aj našich slovenských dejín. Súčasne umožňujú z hľadiska dlhodobých vývojových procesov pochopiť súvislosti toho, čo sa deje v našej súčasnosti a kam smerujeme

Slovania a jednotlivé slovanské národy hľadali veľmi zložito svoje miesto v európskej historiografii. Záujmy agresívno-expanzívnych, zväčša germánskych národov s faustovským princípom a tendenciou neustále rozširovať svoje územie, expandovať a ovládať stále väčší počet národov a územia (v Európe i kolónie) a parazitovať na ich bohatstve, v Európe najčastejšie smerovali na Slovanov, na slovanské národy. Vrcholili v dvoch svetových vojnách v dvadsiatom storočí a pokračujú v súčasnom úsilí USA a Európskej únie, keď sa im najprv podarilo rozbiť jednotu Slovanov a teraz čoraz viac a bližšie sa usadzujú s moderným vojenským arzenálom okolo Ruska s cieľom o jeho likvidáciu súčasne s likvidáciou Slovanov, ako to nezakryte dnes vyhlasujú.

Táto tendencia viedla a vedie na jednej strane k potláčaniu práv slovanských národov, na druhej strane k nadvláde nad nimi s úsilím o asimiláciu, ako sa to stalo na území dnešného Nemecka. Odôvodňovanie nadvlády a potláčanie nárokov na prirodzené práva slovanských národov v európskej historiografii a kultúre najčastejšie smerovali k bagatelizovaniu minulosti a kultúry Slovanov vyhlasovaním o menejcennosti a neschopnosti slovanských národov vytvoriť a spravovať vlastný štát, vládnuť si.

Nadvládu nad nimi vydávali za svoju dobročinnosť týmto národom, nad ktorými vraj prevzali patronát, ochranu a kultúrnu misiu. Ale za akú cenu, o tom mlčali a mlčia dodnes, pretože opak je pravdou. Vrcholom snáh dominantných a vládnučích národov bolo upieranie minulosti a dejín slovanských národov, vyhlasovanie o neschopnosti si vládnuť pre ich údajnú menejcennosť. Vyt-vá-rali ne-zmy-selné teoretické konštrukcie a formovali fa-loš-né historické povedomie o európskych deji-nách a Slo-va-noch, ktoré pretrvávajú.

Každý pokus o obranu porobených slovanských národov bol nemilosrdne likvidovaný a vyhlasovaný za vlastizradu. Podmanitelia striehli na každý prejav nesúhlasu a na činnosť, ktorá mohla viesť k vymaneniu sa z ponižujúceho postavenia. Právo na vlasť porobených národov neexistovalo. Dominantné národy v násilne vytvorených štátnych konglomerátoch ťažili z porobených a ovládaných.

Žiaľ, uvádzané skutočnosti nie sú minulosťou. Pretrvávajú nielen ideologicko-politické relikty, ale nie sú výnimkou ani konkrétne prejavy výbojného expanzionizmu a úsilí o dominantnosť nad čo najväčším územím, ako je to ešte aj na začiatku 3. tisícročia. Nejaké právo iných národov na sebaurčenie a vlastné usporiadanie spoločnosti a vlády, okrem predstáv a nárokov na panovač-nosť nepoznajú. Zmenil sa iba slogan a zdôvodňovanie, pod akými skrývajú svoje skutočné

záujmy, ktoré vo viac či menej skrytej forme uplatňuje dnes nikým nevolená iba dosadzovaná byrokracia Európskej únie, ktorej občania nedali súhlas na to, aby ich reprezentovala, zastupovala a rozhodovala v existenčne dôležitých záležitostiach. Ľudstvo si však skôr alebo neskôr bude musieť položiť otázku na skutočnú slobodu a práva národov a nie iba na všeobecné deklarácie o slobode a demokracii, či občianskej spoločnosti, a nad svojvôľou dominantných národov, chránenú najmodernejším vojenským arzenálom, ktorým ostatné národy nemajú možnosť konkurovať. A aby sa o to ani nepokúsili, boli zbavené vlastných armád a výzbroja. O to, aby nemali možnosť o svojich existenčných otázkach sami rozhodovať, sa vedie v súčasnosti urputný, aj keď navonok nie vždy zreteľný zápas

organizovaním nátlakových akcií, zrádnymi úskokmi a intrigami s bezhraničnou korupciou na najvyšších medzinárodných úrovniach. Používajú sa pritom všetky dostupné čestné i nečestné prostriedky, medzi ktorými nechýbajú nielen podvody, ale ani vraždy tých, ktorí sa nechceli podvoliť medzinárodnému terorizmu na čele s USA, Európskou úniou a NATO, pri čom využívajú tajné služby s ich metódami a prostriedkami, ktoré znesú akékoľvek kritéria, len nie etické kritérium a kritérium pravdy. To je terorizmus skrytý v zákulisí a číhajúci na svoju príležitosť.

V Európskej únii má rozhodujúce postavenie a riadi jej politiku Berlín v spolupráci s Parížom, ktorých cieľom je spoločný európsky superštát. To bolo cieľom aj Tretej hitlerovej ríše. Úloha Nemecka sa teda ani napriek porážke v 2. svetovej vojne nezmenila. Má priviesť Európu do jednej spoločnej ríše (germánskej). Európsky parlament nemá na nič vplyv. O všetkom rozhoduje Európska komisia, ktorá dostáva pokyny z Berlína a ten zo Zámoria. Európska únia nemá zákony, neriadi sa zákonmi, ale predpismi a rozhodnutiami Európskej komisie vydávanými na základe Lisabonskej dohody. Nariadenia Európskej komisie nemajú status zákona, lebo členské štáty nie sú federatívne štáty európskeho superštátu, ale zatiaľ ešte aspoň formálne suverénnymi štátmi, ktoré môžu nariadenia Európskej komisie odmietnuť. Tá si vymáha rešpektovanie nariadení sankciami.

Frank-Walter Steinmeier, nemecký prezident, vyzval k vytvoreniu tzv. „Novej Európy“ – k vytvoreniu federatívneho štátu Európy. (Základné myšlienky tohto dokumentu, ktorý pripravili na rokovanie predstaviteľov štátov Vyšehradskej štvorky, sú uvedené v kapitole 16/d.) Národné vlády by už potom nemali nijaký vplyv na vlastný rozvoj, vlastnú kultúru, vlastné školstvo, financie, ekonomiku, rozvoj vlastného štátu a na nič, kde má dnes rozhodujúce slovo suverénny štát. Všetko by prešlo do rúk nikým nevolených iba dosadzovaných diktátorov, ktorí by sa riadili pokynmi z Berlína (z Bruselu) bez toho, aby bol vopred dohodnutý rámec právomocí. Dostať pod svoju absolútnu vôľu a moc národy a štáty vojenskou cestou sa Tretej ríši nepodarilo. Dnes k tomu Európa speje s dominantným postavením Nemecka nenásilnou formou, pomocou nadiktovaných zmlúv – tzv. dohôd. Dejiny ľudstva dostávajú v súčasnosti celkom iný, kozmický rozmer, ktorý prinesie aj iný pohľad na svet, možno aj na pôvod ľudstva (človeka). O tom, že na našej planéte pôsobili vyspelé civilizácie s vyspelými technológiami na základe súčasne existujúcich poznatkov už sotva môžu byť dnes pochybnosti. Prevláda však značná fragmentárnosť v poznatkoch, množia sa najrozličnejšie teoretické úvahy a konštrukcie, ktoré pôsobia skôr chaoticky a nedávajú seriózný pohľad na tieto skutočnosti. Výskum zatiaľ naráža na mnohé problémy, ako vždy, keď sa začína vo vede objavovať niečo celkom nové. Tomuto problému je venovaná posledná piata časť tejto práce. Ale bez vyšších ambícií iba s informatívnym poslaním. Na ne ešte nedozrel čas, aj keď získané poznatky o prítomnosti mimozemských civilizáciách na našej planéte sú nesporné.

Celou publikáciou sa prelína myšlienka vzťahov Západu k Slovanom a slovanským národom. Rozkrýva nevraživosť Západu, v ktorej dnes pokračuje transatlantická civilizácia so zločineckou organizáciou NATO na čele s USA za podpory Európskej únie. Rozkrýva príčiny tejto nevraživosti, ktorá v súčasných podmienkach môže viesť k apokalyptickej tragédii ľudstva.